

ZATURDAG 9 SEPTEMBER.

De prijs der Advertentiën is, volgens de regelen, f1.00, en voor alken regel, daarboven 25 centen, behalve 35 centen zeggende, voor elke plaatsing.

nieuwe belasting-voordragten.

nos. 569, 570, 571, 574 en 577.

Toutes les fois que, sous prétexte d'imposer le revenu de ses créanciers, un état manque aux engagements, qu'il a pris envers eux, il est réellement banqueroutier.

(SISMONDI, Nouveaux principes d'économie politique, II. 200.)

van SISMONDI is door den heer VAN DER HEIM ter harte genomen. Hij heeft het gezegd om op de interessen der binnenlandsche schuldbrieven vijf percent in te houden. In vroegeren tijd was goede trouw in de nakoming op zich genomen verpligtingen eene dier zwaarheden, op welke de bewoners van dit land niet zonder grond beroemden. Zonder goede trouw geen crediet, wisten onze voorvaders en wij niet altijd het gevoel van de heiligheid der verpligting, onder welke zij lagen, die hen tot een zwaar deed in acht nemen, hun eigen belang niet naar er toe. Nog waagt men het thans somtijds van Hollandsche goede trouw te spreken, maar men daartoe nog het recht, wanneer wij eerst onze schuldeischers van hunne rechten onthouden, hen zien dwingen om hunne uitstaande schuld in werkelijke tot eenen, door de afzonderende partijen, zonder tusschenkomst der andere, vastgestelden prijs te converteren. Men daartoe nog het recht, wanneer men voorstellen om niet honderd gulden rente, maar beloofd had en onder welke voorwaarden men het genot der kapitalen verkregen zou slechts vijf en negentig te zullen betalen. Zal dit nog goede trouw heeten?

Zal dit ons boven alles verwonderd, dat men niet, wanneer hij voor zich het beginsel van onregtvaardig en billijk houdt (en anders moet men zeggen), dat hij het voorgesteld zoude hebben, dat hij het verder gegaan is en, in plaats van vijf en twintig heeft ingehouden. Hij had het beroepen op de zware belastingen, die andere bezittingen hebben moeten opleveren, terwijl het vermogen in portefeuille onbetrouwbaar, ja, zelfs door de toeneming onzer winsten gemaakt heeft. Want is de vijf percent der verschuldigde inkomsten geoorloofd, waarom zal het inhouden van twintig procent ongeoorloofd zijn? En het inhouden van tien, van twintig percent ongeoorloofd is, waarom zal de inhouding der vijf percent ongeoorloofd zijn? Welk eene besparing zal dit geven! Men moet den minister verwachten al te beschroomd in zijne voordragt te zijn. De interest-betaling maakt de grootste helft onzer uitgaven uit. Waarom dan, wanneer men aan de wettigheid van den maatregel de gelegenheid niet aangegrepen om onze uitgaven met de helft te verminderen?

Eene belasting op de rente, gelijk de heer VAN DER HEIM die voorstelt, is even onwettig, of zij een tiende of de gansche rente trest: want hier, gelijk

elders, komt het er vooral op aan, tegen het aannemen van het beginsel te waken. Is dat beginsel eenmaal aangenomen, welke waarborg kan er immer bestaan, dat men bij het tegenwoordige zal blijven? Waarom zou men dit ook doen? Zou niet de bevreemde toepassing voordarend een verwijt tegen het beginsel zelf wezen? Gelijk wij bij het ontwerp van wet op het regt van successie, het lager of hooger bedrag, hetwelk men vordert, voor eene zaak van gering belang houden; gelijk wij daaromtrent bepaald tegen het aannemen van het beginsel zijn, zoo is het ook hier. *Principiis obsta.* Want eenmaal op de steile helling gekomen, over welke de verkeerde weg ligt, stort onze zwaarte ons snel naar beneden.

Eene belasting op de rente, zoo als de heer VAN DER HEIM die voorstelt, is inderdaad niets anders dan een gedeeltelijk staats-bankroet. Wat de schuld van den staat betreft, staat deze met iederen anderen schuldenaar gelijk. De betrekking tusschen de schuldeischers en den staat is er geene van het staats-regt; de staat komt hier enkel *loco privati* in aanmerking en even onwettig het zou zijn, dat een individu, schuldenaar eener rente zijnde, op grond van wezenlijke of vermeende behoefte eenig gedeelte van de door hem te betalen rente terughield, even onwettig is dit, wanneer de staat dit doet: want zijne betrekking tot zijne schuldeischers is geene andere dan die van dat individu. Dat hij hier, waar hij *loco privati* handelt, zijne staatsmagt zou gebruiken, zonde eene daad van geweld zijn, in geen geval te verdedigen.

Verre is het intusschen met ons land gekomen, wanneer wij den maatregel in vaderlandsche bladen, gelijk het *Journal du Limbourg*, zien verdedigen. Men begint te wanhopen aan het behoud des lands, wanneer men daar zelfs brieven ontmoet, in welke een staats-bankroet, zoo het schijnt, in ernst, als helpmiddel aangeprezen wordt. Dat zulke onregtvaardigheden, dat zulke oneerlijkheid ergens in het openbaar verdedigers zouden vinden, dat de dagblad-pers zich daartoe leenen zoude, wij hadden het nimmer vermoed. Maar gelijk het met de verdediging van onregtvaardige en onbillijke maatregelen immer gaan moet, men weet geenen anderen grond van verdediging aan te voeren dan eene zoogenaamde noodzakelijkheid. Het beroep op die noodzakelijkheid is de veroordeeling zelve van der voorgestelden maatregel. Doch zoo lang eerlijkheid nog geen ijdel woord zijn zal, zoo lang goede trouw nog onder de menschen iets gelden zal, zoo lang zal geene noodzakelijkheid ter wereld immer dat, wat onregtvaardig en onbillijk is, kunnen vergoelijken en zal eene natie, die nog eenigen eerbied voor de heiligheid van aangegane verbindtenissen heeft, die nog eenigen prijs stelt op hare eigene achting, nimmer hare handen aan eenen maatregel willen leenen, die, regt en billijkheid met voeten tredende, zich alleen door eene zoogenaamde noodzakelijkheid moet laten verdedigen.

Buitenlandsche berichten.

TURKIJE.

Van de Turksche grenzen, 24 aug. Volgens de jongste berichten uit Montenegro heerscht daar de grootste gisting ten gevolge van een bloedig voorval, hetwelk de gewichtigste gevolgen kan hebben. Tusschen den Vladika en den Vizier van Herzogowina zou in deze maand eene bijeenkomst hebben plaats gehad, om zich te verstaan omtrent eene verlenging van den wapenstilstand. Daar men het echter over de plaats der zamenkomst niet eens kon worden, zond de Vizier aan den Vladika, die zich in het klooster Ostrog bevond, eene deputatie, bestaande uit den Kadi van Nicsitsch en meer aanzienlijke Turken. De Vladika, welke van deze deputatie vooraf afschep ontvingen had, en daarin aanleiding tot wantrouwen schijnt gevonden te hebben, ontving de deputatie niet, maar liet haar zeggen, dat zij weder gaan kon, van waar zij gekomen was, waartoe deze zich terstond gereed maakte. Naauwlijks hadden echter de afgevaardigden den terugweg aangenomen, of zij werden door eene bende Montenegrijnen overvallen, en bijna allen nedergesabeld of zwaar verwond. De tijding van deze trouwbreuk, welke de Vladika wel is waar terstond door zijne verontschuldigen de verzekering van zijn diep leedwezen en strenge bestraffing der daders liet volgen, heeft de Turken ten hoogste verblijt. De Vizier van Herzogowina zond terstond met deze tijding een koetsier naar Konstantinopel af, terwijl hij van alle kanten troepen verzamelt, om de Montenegrijnen duchtig voor hun verraad te straffen. Reeds hebben de Turken uit weerwraak drie Montenegrijnsche dorpen verbrand, waartegen de Montenegrijnen op Turksch gebied eenige kudden geroofd, en de herders vermoord hebben. Ook de nieuwe stadhouder van Scutari heeft den Montenegrijnen, die voor twee jaren zijn zoon vermoord hebben, bloedige wraak gezworen, en maakt hiertoe de krachtigste voorbereidselen. In het geheel heeft de geheele Turksche omtrek van Montenegro de wapenen opgevat, en zal dit eene zware beproefing ondergaan. In Botnie en de Kraina duren middelerwijl de onrust en ontevredenheid nog altijd voort.

ITALIE.

Rome, 26 aug. Uit Bologna verneemt men, dat in de nabijheid van Bazzano de hoofdbende der oproerlingen door de vereenigde pausselijke en Zwitsersche troepen ingeslacht en geheel verstrooid is, waarbij vele gevangenen werden gemaakt.

Berichten uit Ravenna en Forli, welke hier geteren aankwamen, melden, dat zich in die streken eveneens gewapende benden vertoond hebben, op welke insgelijks jacht werd gemaakt. Van hier zijn 200 gendarmen naar de provinciën afgezonden. Bij het volslagen gemis aan publiciteit luiden de berichten omtrent de gebeurtenissen in de provinciën nog altijd even uiteenlopend en tegenstrijdig als in het begin. Men beweert, dat de ontevreden met de smokkelers gemeene zaak hebben gemaakt, en, door het begunstigt terrein begunstigt, zich nog lang zouden kunnen staande houden. Bij de tegenwoordige geldverlegenheid zijn deze gebeurtenissen dubbel onaangenaam voor de regering, en men ziet buitengewone maatregelen te moeten nemen om zich hulp te verschaffen.

Van de Italiaansche grenzen, 29 aug. Door zeer geloofwaardige mededeelingen bent ik in staat gesteld, u over de stemming der Italiaansche hoven ten opzichte van een gemeenschappelijk tol- en handelstel-

sel, of zoo als men in Duitschland zegt, van een Italiaansch tol-verbond, iets naders te melden. De pausselijke en de Toskaansche regeringen; benevens die van Parma, Modena, Lucca enz. hebben het voorstel met grooten bijval opgenomen. Daarentegen schijnt de Sardijnische regering, vooral op de voorstellingen van den gezant van Engeland, welke deswege bepaalde instructiën uit Londen ontving, voorsnog weinig geneigd, ook zelfs slechts voor hare bezittingen op het vaste land van Italië tot een Italiaansch tol-verbond toe te treden. De regering van zijne majesteit den koning der beide Siciliën heeft echter de voorstellen van Oostenrijk terstond en bepaaldelijk van de hand gewezen, waarbij de invloed van den Eranschen en van den Engelschen gezant zeer in het spel scheen te zijn. De weigering van Napels zou de zaak nog niet verhinderen, dewijl het ongetwijfeld reeds eene groote schrede zijn zou, wanneer het Italiaansche tol-verbond vooreerst van de Duitsch-Zwitsersche grenzen tot aan Beneden-Italië reikte, maar de weigering van Sardinië moest het geheel doen mislukken, wanneer het daarbij bleef. (N. W. Z.)

OOSTENRIJK.

Van de Donau, 30 aug. Door handelsgelegenheid ontvangen wij van tijd tot tijd eenige berigten over den oorlog in den Kaukasus. Hoe onvolledig dezelve zijn mogen, zoo verschaffen zij toch genoegzame inlichting om zich van den toestand van zaken in het algemeen een denkbeeld te kunnen vormen. Het Russische leger, in den regel tusschen 30 en 40 duizend man sterk, somwijlen ook sterker, heeft gedurende dezen zomer geene of slechts geringe vorderingen in de verovering des lands gemaakt, ja, het kan zich na zoo vele gevechten op geen beslissenden uitslag beroemen. Hetgeen in den laatsten tijd van eene groote overwinning verhaald werd, bepaalt zich tot het afslaan van eenen aanval der bergbewoners, waarbij het verlies aan beide zijden zoo tamelijk gelijk zal hebben gestaan. Over het algemeen heeft tot dusver het verdedigende stelsel nog geen zins de vruchten gedragen, welke men zich daarvan aanvankelijk beloofd had. Nog staat ten minste hetgeen men verworven heeft in volstrekt geene verhouding tot de geweldige inspanningen en de onmetelijke offers aan geld en menschen. Van werkelijke vorderingen kan men over het algemeen niet spreken, daar dikwerf morgen weder verloren gaat, wat heden gewonnen is. Sedert de oorlogzuchtige bergstammen de overtuiging verkregen, dat men hen naar een welberekend plan wil onderwerpen, hebben zij hunne inspanningen naar alle zijden verdubbeld, hunne aanvallen zijn meestal goed ontworpen en worden met de hun eigene sluwheid en onverschrokkenheid uitgevoerd. Dikwijls, wanneer de Russen aan de eene zijde de handen vol hebben om zich te verdedigen, breken zij aan eene andere zijde door de linie, en overstromen verwoestend en plunderend het land. Deze rooftogten waren in den laatsten tijd van zoo veel gevolg, dat verscheidene daaraan blootgestelde stammen, welke bovendien slechts met weersin aan de Russische heerschappij gehoorzaamden, openlijk partij voor hunne stamgenooten namen. Anderen staan met hen in geheime verstandhouding waardoor zich verklaart, dat tot nog toe alle pogingen om den bergbewoners te land en ter zee de toevoer van proviant en munitie af te snijden, niet de minste uitwerkingen hebben gehad. — Het aantal der Russische forten is in dezen zomer weder toegenomen, hetgeen men insatzen bij de wijze van oorlog voeren als een aanzame winst beschouwt. Wanneer met het najaar de nachten langer worden, dan zullen wel in dit jaar, even als in vroegere, de berigten niet uitblijven, dat deze of gene forten door overrompeling in de handen der Tscherkessiers gevallen zijn. De opmerkelijke beschouwer der gebeurtenissen aan den Kaukasus wordt met ieder jaar meer overtuigd, dat het, zonder buitengewone omstandigheden in Klein-Azië, den Russen in de eerstvolgende jaren bezwaarlijk gelukken zal, de dappere zonen van het gebergte geheel onder het jak te brengen. Niettemin trekt Rusland uit den oorlog groote voordeelen, daar dezelve niet alleen gelegenheid tot eene voortreffelijke oefenschool voor het leger aanbiedt, maar men er in St. Peterburg tevens op rekent, bij voorkomend geval dit steeds slagvaardige leger in het Oosten te kunnen gebruiken.

FRANKRIJK.

Paris, 5 sept. Meer en meer schijnt het zich te bevestigen, dat H. M. de koningin van Groot-Brittannië niet dieper Frankrijk zal intrekken, niet naar Parijs noch Versailles komen zal, en over het algemeen, dat haar verblijf op onze kust zeer kort zal wezen; men noemt overmorgen, Bondérdag, als den tijd van haar vertrek. Zie hier eenige bijzonderheden, welke betrekkelijk hare komst en aanwezigheid bekend geworden zijn: »Het schijnt, gelijk in der tijd geworden is, dat, bij de zamenkomst tusschen de koningin en de Fransche prinszen, die afgezonden geworden waren, om haar tot de overkomst te noodigen, H. M. aan de prins van Joinville en den hertog van Aumale gezegd had, dat zij zeer veel genoeg zou vinden in Parijs te kunnen bezoeken, maar dat zij de noodiging niet kon aannemen zonder een besluit van den raad harer ministers. Deze magtiging nu is haar uitdrukkelijk geweigerd geworden. Het Engelsche kabinet heeft gevreesd zich te zeer aan verantwoordelijkheid bloot te stellen, door te gedoogen, dat de koningin zich zoo ver uit hare staten verwijderde; het was reeds veel, haar te veroorloven, zich naar het kasteel van Eu te begeven. »Ondertusschen zou de koningin van Engeland geen regt hebben zich te beklagen, dat de constitutie van haar land haar minder vrijheid van beweging liet, dan andere soevereinen genieten. De Braziliaansche staatsregeling is nog veel strenger; zij veroorlooft den keizer niet, zich verder dan zes uren van zijne hoofdstad te verwijderen, anders dan met verlof van den senaat. Gaat hij deze grens te buiten, dan zijn de ministers daarvoor verantwoordelijk; wordt hij vermoord, dan kan men hen doen ophangen. »Toen, tijdens de komst van den prins de Joinville te Rio-Janeiro, de keizer zich aan boord van de *Belle Poule* begeven had, ontving hij bij zijne wederkomst een vrij ernstig vertoog van zijne ministers. Men herinnert zich, dat het wel inzonderheid omdat hij Rio-Janeiro verlaten had geweest is, dat don Pedro het rijk van Brazilië verloren heeft. Toen hij terugkwam was de omwenteling volbragt.

BELGIE.

Brussel, 6 sept. De feesten, ter viering der omwenteling van 1830, zullen zich bepalen tot de gewone volksspelen en illuminatiën, en tot het uitreiken van de bepaalde prijzen bij de mededinging der leerlingen van het hooger en middelbaar onderwijs.

Z. M. de koning der Nederlanden heeft aan verscheidene onderdanen, ter zake van vroegere diensten, ridderorden verleend, doch zoo ver men kan nagaan, hebben deze nog geen verlof kunnen erlangen om dezelve te dragen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 5 sept. Z. Exc. de minister van financiën heeft, bij resolutie van 31 augustus, vastgesteld de 191ste loterij, welke zal bestaan uit 24,000 loten, 2,000 prijzen en 53 premiën. Er zullen 1,200 geheele loten tegen den inlegprijs worden afgegeven. De collecte zal geopend worden op maandag 9 oktober en gesloten op zaterdag den 21sten dezer maand. De trekking der eerste klasse zal aanvang nemen op den 6den november 1843 en de laatste 100 nummers zullen op vrijdag, 26 januari 1844 getrokken worden.

's Gravenhage, 9 sept. Onlangs zijn, krachtens bevel van gevangenneming, verleend door de raadkamer der arrondissements-regthank alhier, wederom vier personen, als verdacht gehouden wordende van het in omloop brengen van verminkte zilveren nationale gangbare muntspeciën, in hechtenis genomen. Thans bevinden zich achttien personen als verdacht van die misdaad alhier in de gevangenis, en wordt de instructie tegen hen allen met den meesten ijver voortgezet.

Tweejarige Staatsbegrooting over de jaren 1844 — 1845. — Zegelregt. — Beantwoording.

(Vervolg van n°. 577.)

4de AFDREKING.

Art. 22. Men heeft, ten aanzien van het zegelregt op de drukwerken, het bestaande tot grondslag genomen. Eene verlaging van het regt zoude tot eene beduidende vermindering van inkomsten aanleiding geven, welke de behoefte van 's rijks kas thans onraadzaam moet doen achten.

Het tarief is overigens, in het belang der uitgevers van kleinere bladen en periodieke werken, gesplitst, daar, volgens de thans bestaande wet, het

Art. 23. Door de gewijzigde redactie is, ten minste, eenige bedenking te gevoelt gekomen. Het is gewezen bezwaar over het stempelen van kleinere bladen, stempeld om in kleinere verdeeld te worden, waartoe men voornemens was de noodige instructiën te geven, welke overigens zeer wel in de wet opgenomen worden. De minste zegelregt 2½ cent per vel en 1½ cent per vel bedraagt.

Door proefbladen worden hier bijzonder bedoeld zoodanige bladen, welke men meermalen bevoordelugt heeft, dat men, om het zegelregt te frauderen, het gedrukte opschrift: *proefblad*, per brieven trachtte te verzenden of in grooten getale te doen culeren.

Gewisselijk moeten de proefbladen tusschen drukker en den corrector vrij blijven van zegelregt; uit dien hoofde zijn in deze alinea de woorden *omloop gebragte*, bijgevoegd, ten einde bepaaldelijk verhinderd worde, dat door zulk een voorwendsel regt worde gefraudeerd.

De boete van f 50 is ook bij de bestaande verordeningen bedreigd; er kan hier geen onwillekeurige plaats hebben en voor eene opzettelijke overtreding is de straf niet te zwaar.

Art. 26. Het voorgestelde regt is bij de voordere reeds nagenoeg een vierde lager voor de buitenlandsche dagbladen en tijdschriften gesteld, dan dat, hiertans daarvoor volgens de bestaande wet verschuldigd is, en er kan alzo geene reden zijn om dit regt meer te verminderen. Ten aanzien der boete gerefereerd tot het antwoord ad art. 23. Het wordt door de directeuren der postkantoren, die het regt ontvangen, geregeld en zonder ongerief geoeffend.

Art. 27. No. 8. Naar aanleiding van de slotbepaling van art. 1 der wet, zyn de binnenlandsche paspoorten alhier uitdrukkelijk van het zegel vrijgesteld, en het is om te beletten dat dezelve, tegen de bedoeling, onder mogten worden betrokken als verklaringen getuigschriften.

No. 22. De zegeling in debet is, uit hoofde van den grooten omslag welke daaraan verboden is, een zeldzaamheid dat in debet gestelde regten kunnen worden verhaald, in de voorgedragen wet geheel wordt laten.

Het voordeel hetwelk de niet-gratis in regten diende partij genieten kan, door het niet betalen der geringe zegelregten, is niet van zoodanig belang, daarvoor eene uitzondering noodig wordt geacht, althans aan eene andere zijde de vermogende partij, wanneer zij in het gelijk wordt gesteld, dikwijls grootere schade lijdt door het niet kunnen verhalen van de door haar aangewende kosten.

No. 24. Alle rijks-ambtenaaren, die in hunne boekingen boeken en registers moeten aankhouden, zijn bevoordelugt, maar kunnen allen niet opgenomen worden.

De repertoria worden in de wet op het notarisrecht als zoodanig en niet als registers aangeduid, en worden alzo niet in de vrijstelling.

De verplichting om de repertoria op gezegeld papier te houden, volgt uit de algemeene bepalingen van artt. 1, 8 en 12 dezer wet, alzo de repertoria bestaande zijn, om te dienen tot bewijs van het bestaan van daarin vermelde acten.

No. 45. Er bestaat dit onderscheid tusschen kwitantien wegens rijks-belastingen en plaatselijke belastingen, dat het bedrag daarvan niet denzelfden graad van vermogen aanduidt.

Overigens heeft de regering geene zwarigheid gevonden, de vrijstelling, zoo als die thans bestaat, te houden, en is dezelve mitsdien bij de gewijzigde dactie tot f 20 teruggebragt, waartoe bij de vermindering van het minste formaat-zegel tot 15 centen, als de in art. 11 gebragte wijziging, alléins ter compensatie stonden.

Gelijke vermindering der vrijstelling is in de voorgedragen.

No. 55, veranderd in 53. Alle prijsverhogingen der welken vorm van belasting ook, zoude een nadeelig werken op het debiet der loten, en een waarschijnlijke zou dat nadeel grooter zijn, dan het beoogde voordeel. De voordeelen der loterij hooren in derzelve eigene inrigting te worden gevonden, en indien het gouvernement een hooger product de loterij wenscht te ontvangen, zoude zulke te vinden in eene verhoging van den prijs der loten gevonden werpen.

Ouder n°. 55 en 56, zijn nog vrijstellingen

stukken de openbare orde betreffende, waarvan de afhandeling niet breder schijnt aangebond te moeten worden.

Men heeft aan het te kennen gegeven verordening, voor zoo ver betreft de stukken, die plaats van toewijzing voorafgaan; vermits echter de kosten der latere stukken door den koper worden voldaan, is er geene genoegzame redenen, om ook door deze van het zegel vrij te stellen.

De verlangde verandering is gemaakt in art. 21 van dit nummer.

Vrijstelling van de stukken van 's rijks collectief worden is af te leiden uit no. 45 van art. 27; hiervan verduidelijkt bij dat nummer.

Vrijstelling voor de stukken, door gestichten overgenomen in processen, in welke zij gratis kunnen worden, is begrepen in no. 22 van art. 27.

Eene belasting op de speelkaarten was reeds in 1791 afgevoerd, maar werd niet ingevoerd; in de laatste dezer eeuw werd dezelve hier te lande slechts uitkomst beproefd; in andere landen is dezelve evenmin.

De belasting is te gering in vergelijking der kosten van fraude. In Frankrijk bestaan te geenerlei verordeningen op dit stuk, onder andere het verbod van invoer, boeten tot 8000 franken en gevangenisstraf voor overtreding, levering van papier door de regering en toch brengt de invoer niet boven de 600,000 franken op, niettegenstaande een vrij belangrijken uitvoer van ongeveer 100,000 franken; terwijl het binnenlandsch verbruik ongeveer 1 en een half miljoen franken bedraagt.

Frankrijk is het geheele monopolie van de speelkaarten aan den staat voorbehouden.

In Groot-Britannie is de fabricatie verboden; overal in Londen, Dublin en Cork, zijn tegen de invoer boeten van f60, f120, f600 bepaald.

De fabricatie wordt gecontroleerd, en toch bracht de invoer in 1824, tegen 90 cents voor ieder spel, ongeveer f340,000 op; in 1828 tegen 60 cents ongeveer f170,000, en zij is steeds afnemende.

Deze en herhaalde overweging heeft telkens de regering versterkt, dat zoodanige belasting, hoe belangrijk overigens ook, onuitvoerlijk is in een land, hetwelk uitgestrekte grenzen heeft; dat het tot menigvuldige fraudes aanleiding zoude geven, zelfs verbonden met strenge fiscale maatregelen, geene noemenswaardige opbrengst zoude opleveren.

De woorden: *de bekendmaking* zijn ingesloten.

Muziekwerken kunnen periodiek zijn, of anderszins ingerigt, dat dezelve onder toepassing van de wet kunnen worden betrokken, weshalve een algemeene vrijstelling noodig is geacht, in navolging van die, verleend bij art. 9 der wet van 31 mei 1822.

De woorden: *de bekendmaking* zijn ingesloten.

Muziekwerken kunnen periodiek zijn, of anderszins ingerigt, dat dezelve onder toepassing van de wet kunnen worden betrokken, weshalve een algemeene vrijstelling noodig is geacht, in navolging van die, verleend bij art. 9 der wet van 31 mei 1822.

De woorden: *de bekendmaking* zijn ingesloten.

Muziekwerken kunnen periodiek zijn, of anderszins ingerigt, dat dezelve onder toepassing van de wet kunnen worden betrokken, weshalve een algemeene vrijstelling noodig is geacht, in navolging van die, verleend bij art. 9 der wet van 31 mei 1822.

De woorden: *de bekendmaking* zijn ingesloten.

Muziekwerken kunnen periodiek zijn, of anderszins ingerigt, dat dezelve onder toepassing van de wet kunnen worden betrokken, weshalve een algemeene vrijstelling noodig is geacht, in navolging van die, verleend bij art. 9 der wet van 31 mei 1822.

De woorden: *de bekendmaking* zijn ingesloten.

Muziekwerken kunnen periodiek zijn, of anderszins ingerigt, dat dezelve onder toepassing van de wet kunnen worden betrokken, weshalve een algemeene vrijstelling noodig is geacht, in navolging van die, verleend bij art. 9 der wet van 31 mei 1822.

De woorden: *de bekendmaking* zijn ingesloten.

Muziekwerken kunnen periodiek zijn, of anderszins ingerigt, dat dezelve onder toepassing van de wet kunnen worden betrokken, weshalve een algemeene vrijstelling noodig is geacht, in navolging van die, verleend bij art. 9 der wet van 31 mei 1822.

De woorden: *de bekendmaking* zijn ingesloten.

De ontvangers van de registratie en het zegel hebben steeds de beregtigheid, om tegen voldoening der boete, ongezegelde stukken voor zegel te viseren, waarna de registratie dadelijk kan plaats hebben; de bedoeling der bepaling van alinea 2 van dat artikel, is alleen dat de formaliteit van registratie niet gegeven worde, dan nadat, ten gevolge van het viseren of buitengewoon stempelen der stukken, het zegel met de boete zij voldaan, door eene bijroeping is alle twijfel hieromtrent weggenomen.

Art. 32. No. 3. Door de verwijzing naar art. 21, no. 5, meent men, dat het niet twijfelachtig kan zijn, dat te dezer plaats uitsluitend worden bedoeld stukken, die ter aangehaalde plaats aan het daarbij bepaalde zegelrecht onderworpen zijn verklaard, en dus niet zoodanige, welke niet zijn aangewezen bij litt. a, b en c van no. 5 van art. 21.

De woorden: *de schrijvers* en heeft men doen vervallen.

Art. 34. Bij nader inzien is de uitzondering, in de 1ste alinea voorkomende, geacht te moeten worden weggelaten; voorts is dit artikel naar aanleiding der gemaakte aanmerkingen gewijzigd.

Daar de voorschriften van alinea 2 van dit artikel slechts de gedrukte stukken betreft, welke worden uitgegeven of openbaar gemaakt, kunnen dezelve geene aanleiding tot eenige kwelling of bemoeijelijking der ingezetenen geven.

Het spreekt overigens van zelf, dat geen ambtenaar buiten den kring, waarvoor hij is aangesteld, functien kan uitoefenen. Men is voornemens de beteekening van het proces-verbaal steeds door eene waarschuwing te laten voorafgaan, zoo als in alle vervolgingen voor de indirecte belastingen plaats heeft; maar eene bepaling deswege in de wet op te nemen wordt ondoelmatig geacht; alzoo de administratie alsdan zoude kunnen geroepen worden om te bewijzen, dat die waarschuwing werkelijk is gedaan, en om dit bewijs ten allen tijde te kunnen leveren de beteekening der waarschuwing zoude moeten plaats hebben en dus twee exploiten; in plaats van één, zouden moeten worden gedaan.

De bedoeling is, dat met het proces-verbaal, in art. 34 vermeld, tevens het dwangbevel zal worden betekend.

De alhier voorgedragene manier van procederen is geene gewijzigde, daar dezelve reeds bij de wet dd. 16 juni 1832 (*Staatsblad* no. 29) is voorgeschreven. Dezelve is minder omslagtig dan eenige andere, vermits dezelve zich bepaalt tot eene eenvoudige oppositie tegen het dwangbevel en verdere schriftelijke defensie, welke vele belanghebbenden zelve kunnen opmaken; zij is daarbij onkostbaar en laat aan de ingezetenen de ruimste gelegenheid over, om hun goed recht te handhaven.

De regering is van oordeel, dat de meeste actien in zaken van belastingen niet vatbaar zijn om als gewone strafzaken naar de voorschriften van het Wetboek van Strafrecht te worden behandeld, omdat zich daarbij soms zeer ingewikkelde kwestien voordoen, welke juiste beoordeeling eene bijzondere studie der belastingwetten vereischt, die van de ambtenaren van het publiek ministerie, vooral bij de kantoren getuigen, niet kan gevorderd worden.

Men heeft daarom steeds bij alle belasting-wetten eene bijzondere wijze van procederen tegen overtredingen aangenomen, en is ook bij art. 44 der wet op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie uitdrukkelijk bepaald, dat de overtredingen ter zake van belastingen bij de arrondissements-regtbanken zullen behandeld worden.

Art. 43 van het ontwerp, nu art. 45, luidt: "Door het tijdsverloop seldert de indiening van het wets-ontwerp is het onmogelijk geworden de invoering der wet nog in dit jaar te stand te brengen, en daar het mogelijk is, dat bij een langer verwijde stempels voor 10 januari aangaande niet in gereedheid zullen zijn, of de verzending van het nieuwe gezegelde papier naar al de kantoren in het midden van den winter openthoude of zwaarigheid ontmoete, is het doehaartig voorgesloten het tijdstip der invoering van de onderwerpelijke wet nader door een koninklijk besluit te bepalen, ten einde zulks dadelijk nadat het nieuwe gezegelde papier in de kantoren is gereedheid zullen zijn, plaats hebben, zonder dat dat men gevaar loopt dat door het nu reeds bepalen van den termijn, de onmogelijkheid onsta, om daar aan gevolg te geven, of de invoering langer worde verschoven dan noodig is."

In 1841	522,124.80	127,576.60	45,919.65	695,432.05
1842	553,662.60	124,439.55	43,772.05	721,874.20
TOTAAL				
1,075,787.40	251,817.15	88,991.70	71,416,596.25	

Ingezonden stukken

Marine.

Nadat wij voor eenigen tijd in twee stukken *de Feit en Nog iets* voor de Nederlandsche marine, voornemens hebben getracht te bewijzen, dat het noodig was om de marine te verbeteren, en derzelver aanleiding niet anders dan ten koste der actieve zeemacht kon plaats hebben, hebben wij vermeend de pen ten minste voor eenigen tijd te moeten nederleggen, ten eerste; omdat wij geloofden genoeg gezegd te hebben, om die waarheid klaarblijkelijk te maken, ten tweede; omdat het groote belang der conversie-wet aller aandacht tot zich trok en het aan geene andere zaak hoe belangrijk ook, zoude kunnen gelukken die aandacht te verdelven en ten derde; omdat wij, van voorbarigheid beschuldigd, wilden afwachten of de waarheid der beschuldiging ook nog zoude kunnen blijken. Sedert dien tijd hebben de omstandigheden, die voortvloed der begrootings-wetten voor 1844 en 1845, noodzakelijk gemaakt en ook voor de marine is een nieuw budget onzen vertegenwoordigers aangeboden. Alhoewel zulks niet door de Staten-Generaal goedgekeurd is, heeft het budget voor de marine eene vermindering van f300,000 ondergaan en Z. Exc. de minister heeft om die bezuiniging te kunnen vinden, bevel gegeven tot den verkoop van eenige jachten en werkvaartuigen der onderscheidene etablissementen en tot de vermindering der werkuren van het werkvolk, maar de vijf etablissementen zelve behouden. Het is ons hiertoe duidelijk geworden dat wij niet voorbarig sijn, Z. Exc. is helaas niet voornemens zelfs een deel van af te schaffen.

Wanneer men in de ziel overtuigd is van de noodzakelijkheid eener zaak, wanneer men daarenboven door ondervinding weet, dat ieder deskundige het met ons eens is en zelfs menschen, wier eigenbelang hem er afkeerig van moest maken, genoodzaakt zijn geweest, de waarheid te erkennen dan zoeken wij als van zelve, naar redenen waarom zij niet kan plaats hebben. Wij moeten bekennen, dat wij in onze zaak die redenen niet kunnen vinden. Wij hoorden van sommigen, dat het juist door ons gescreven Z. Exc. den minister onmogelijk werd tot de zoo zeer gewenschte afschaffing over te gaan. In dat geval zouden wij tot ons innig leedwezen, en zonder het te willen meer kwaads dan goeds gesticht hebben, maar wij geloofden ten eerste niet dat het immer tot de plannen van Z. Exc. heeft behoord, ten minste sedert Z. Exc. aan het hoofd van zijn departement geplaatst is; zoodat wij van die zijde niets hebben kunnen verbraden; en het is ten andere geen groot compliment, dat men door deze veronderstelling aan Z. Exc. verstand zoude maken. Nog eene andere reden vernamen wij, wij hoorden boweren dat Rotterdam vooral daarom niet konde afgeschaff worden, omdat het etablissement zich in de nabijheid der fabrieken van de Nederlandsche stoomboot-maatschappij te Flinckvoerd bevindt en men er niet wegens aan was, om eenmaal

die belangrijke fabrieken, welke, zoo men zegt, als particulier eigendom moeilijk kunnen blijven bestaan, aan het gouvernement te trekken en met de werf te Rotterdam gezamenlijk tot het stoom-establisement te maken. Wij gelooven het niet; wij erkennen, dat het voor een groot rijk een waardig denkbeeld zoude zijn; maar wanneer men nagaat, welke kapitalen de maatschappij reeds heeft noodig gehad om zich staande te houden, dan zoude dit zesde establisement alleen wel het grootste gedeelte van het budget voor de marine kunnen gebruiken.

Dezelfde welk hoog gevoelen wij ook van het nut van den stoom hebben, men heeft dat gedeelte der dienst weder te veel uitgebreid ten koste der zeilmarine. De genomene proeven zijn zeer kostbaar en tot heden toe over het algemeen zeer ongelukkig geweest. Als men eens ving berekenen, welke sommen de stoomboot-maatschappij sedert haar begin tot heden aan het gouvernement gekost heeft, en wat zij daarvoor goeds en duurzaam bruikbaar heeft geleverd, dan kan men het zich slechts door geheime redenen verklaren, waarom het dier maatschappij nog veroorloofd wordt een enkel stuk ijzer aan het gouvernement te leveren.

Zonder dan de redenen te kunnen gissen, die er voor de aanhouding der vijf establisementen bestaan, hebben wij de overtuiging dat door de vermindering, die elke der werven ondergaan heeft derzelve kracht op nieuw meer verlaagd is; en moest reeds bij de laatste in dienst-stelling van 1 korvet, 3 brikken en 1 stoomschip de kracht van elk establisement, waar de uitrustings plaats had, tot uitputting toe in beweging gebragt worden; na verdere vermindering derzelve zal het bijna een onmogelijkheid worden eenige beweging daar te stellen.

En nu wijst men ons op het kruis-eskader en zegt ons: hoe derft gij over vermindering der active zeemagt spreken, tegenover zulke bewijzen? Het kruis-eskader? Het is zeker voor het gezigt van ieder, voor wien een fregat en een brik beiden een schip zijn, op wien een wachtschip in de linie hetzelfde effect maakt als een lincschip, een groot schouwspel! Het is zekerlijk voor het gevoel der burgerij van Vlissingen, die gedurende eenige weken aanmerkelijke voordelen van het daarzijn des eskaders genoten, een stof tot dankbaarheid, en een gelegenheid tot jubelzang, zoo als zich niet vele in den laatsten tijd hebben voorgedaan; maar voor eenen zee-officier was het gezigt van het kruis-eskader ter reede te Vlissingen op den 14den juli geheel iets anders. Hij erkende het gevoel het voorregt van 's konings tegenwoordigheid voor de eerste maal sedert de herstelling onzer onafhankelijkheid, hij begroette in den koninklijken bevelhebber met warmte het denkbeeld, dat het belang der zeemagt voor Nederland ook tot het hoogste bewind was doorgedrongen, hij zag met verwondering hoe het eenigen mogelijk was geweest aan schepen van ongelukkig vorm het aanzien van goede oorlogsschepen te geven, maar hij bejammerde het tevens, dat wat hij daar zag alles wat Nederland met inspanning van alle krachten, met uitrusting van alle hulpmiddelen, met ontblooting van de koloniën kon bidden brengen, en met de kennis en wetenschap van al wat aan dat weinige nog ontbrak, en hoe men dat ontbrekende bedekt hield, voorzag hij, tegen het standbeeld van de kuitren geleund, de arme praalvertooning en begreep hij, waartoe dat alles moest, de ware bedoeling dier parade; — het maken van een voor den oningewijden schoonklinkende parade bij de verdediging van het budget.

Nog eenige weinige woorden. Het doet ons leed dat wij zoo slecht begrepen zijn geworden; aan de eene zijde hoorden wij, dat de minister van marine ons Zr. Exc. vijanden noemde; wij zijn het niet. Aan den anderen kant hoorden wij sommigen hunne verwachting, hun verlangen uitte van ons over deze of gene zaak van ondergeschikt belang te zien schrijven. Wij hebben nimmer bevoegd ons als beoordeelaars van alle zijner Exc. openlijke handelingen op te werpen; in enkele kleinfigheden kan een minister falen, hij blijft mensch; die kleinfigheden met arendsogen op te sporen, en daarvan gebruik te maken, om het publiek te doen geloven, dat die minister in geenerlei opzigt voldoen kan, is laag en verraadt bijoogmerken; wij durven het met trots zeggen, zoodatige handelwijze is beneden ons.

Ons doel, ons enig doel is intusschen geweest, om aan te toonen dat men, met hetgeen voor de marine gegeven wordt, hoe weinig ook, doelmatiger konde

handelen. Wij zien de toekomst zwart in, wij gelooven, dat, zoo men niet van handelwijze verandert, binnen tien jaren de actieve zeemagt tot niets gebragt zal zijn (zoo wat op de wijze der Spaansche zeemagt) en wij hebben ten minste voor ons zelve de voldoening begeerd, gewaarschuwd te hebben. Toen wij de hoop moesten opgeven, die wij bij de benoeming van den tegenwoordigen minister koesterden, hebben wij een ander staats-lichaam getracht te bewegen om zich de zaak aan te trekken. Weldra zal het blijken, of ons pogen vruchteloos was of niet; leidt al wat wij gedaan hebben tot niets, hebben wij geen geloof aan de rechtvaardigheid onzer zaak kunnen te weeg brengen, dan zijn wij nog overtuigd, dat het onzeschuld is geweest van niet welsprekender, niet met meer talent haar verdedigd te hebben; dan zullen wij ons toerusten om over twee jaren bij een budget met vernieuwde krachten op te treden, met het voornemen onze stem voor de waarheid te verheffen, tot dat wij geene stem meer hebben.

F. C. O.

Een paar bedenkingen.

Heeft men in de financiële ontwerpen, die voorgedragen zijn, wel opgemerkt, dat een rentmeester voor particulieren of van eene ambachts-heerlijkheid, die, bij voorbeeld, f 2500 à f 3000 revenu heeft, niets, hoegenaamd niets, betaalt en een penningmeester van een polder, genietende f 320, betalen moet f 16?

Heeft men de voordragt van opcenten op de grondlasten wel goed en naauwkeurig nagecijferd en lettende op de 5 pCt. te heffen op de zuivere kadastrale huurwaarde, wel berekend, dat men alles en alles de waarheid bereikt, wanneer men met de bestaande opcenten tot ruim 51 opcenten komt, zoodat men even goed had kunnen voordragen de bestaande grondlasten met de helft te verhoogen? Vele menschen rekenen 19 opcenten en 5 pCt. is 24 opcenten en — dwalen.

St — s.

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, ontvangen hebbende een verzoek van Johannes Bernardus Reijers, Mr. broodbakker wonende te Arnhem, wijk C. No. 229, strekkende, om in opgenoemd huis een bak-oven te mogen daarstellen;

Noodigen hiermede alle degenen uit, die mogten vermeenen bezwaren te hebben tegen de daarstelling dier oven ter opperigte plaatse, die bezwaren voor den 12den dezer maand schriftelijk aan HEAB. in te dienen.

Zullende op geene bezwaren na dien tijd ingekomen acht worden geslagen.

En zal deze afgekondigd en aangeplakt worden ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, 1 september 1843.

Advertentiën.

Heden beviel van een' Zoon Vrouwe C. A. M. SCHNEIJTER, geb. WEERTS. ARNHEM, 7 September 1843.

Heden beviel van eene welgeschapene DOCHTER H. G. CASTANIEN, veelgeliefde Echtgenote van ARNHEM, H. W. EFERTS, den 8ten September 1843. Med. Doct.

Op den 30sten Augustus 1843, overleed door een noodlottig toeval te Lymn Rreis, Graafschap Dorset, in ENGLAND, in den ouderdom van ruim 24 jaren de Heer JAN JACOB DE BRUIJN, diep betreurd door zijne Broeders en Zusters.

AMSTERDAM, den 5den September 1843. C. H. DE BRUIJN, Uit aller naam.

Eenige kennisgeving.

De Notaris C. E. STOLK, te Bommel, zal, op Donderdag den 21sten September 1843, des voormiddags ten 10 ure, ten Huize van de Erven G. ALBERS, te Huissen, in het openbaar op hoogen doen inzetten, om 14 dagen, daarna, den 5den October 1843, terzelfder ugr. en plaats bij toelag te worden verkocht, de navolgende onder Huissen gelegene

ONROERENDE GOEDEREN, als:

1o. Een voor ZOMER en WINTER geschikt BUITENVERBLIJF, het Fredeveld genaamd, be-

staande uit HEERENHUIS, waarin zes BENEDEN-KAMERS, KEUKEN, KELDER, BODEN-KAMERS en verdere GEMAKKEN, zonderlijk staand WASCHHUIS; smaakvol aangelegd TUIN; voorts daaraangelegen TABAKS-ROOK-DE, bestaande uit HUIS, ACHTERHUIS, en staande SCHUUR, BOOMGAARD, TABAKS- en BOUWLAND; zamen groot ruim 4 Bunders.

2o. Twee perceelen BOUWLAND; zamen ruim 5 Bunders.

Tot verkrijging van narigten kan men met vrachtwijze brieven aan voornoemde No. adresseren.

Men verlangt AAN TE KOPEN, een Rentgevend LANDEGOED, ter waarde van f 1,200,000, gelegen in de Provincie Gelderland, Overijssel, Utrecht. De Eigenaar van het Landgoed, welke genegen is, hetzelve te Verkoopen, gelieve zich met brieven of in persoon te Adresseren bij den A. J. VAN OOSTVEEN, Hoofd-Controleur van het Kadaster in Gelderland, wonende te Arnhem.

+++ Woensdag den 20sten September 1843. +++ VENDU-HUIS te Arnhem, Vender GEREDE GOEDEREN. Die goederen, die men wil brengen wordt verzocht zich daarvan te melden.

+++ Bij G. BURGERS, in het Veld Schepel, te Arnhem, is te bekomen Zeeuwische ZAAI-ROGGE, tot civielen gebruik.

RIJN- en IJSSSEL STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ

Dienst voor de maand September 1843.

Van Amsterdam naar Kampen: behalve Woensdag, dagelijks, des morgens ten 6 ure.

Van Kampen naar Amsterdam: behalve Donderdag, dagelijks, des middags ten 3 ure.

Van Amsterdam naar Deventer, Zutphen, Borch, Arnhem en Keulen: Maandag, Donderdag en Zaterdag, des morgens ten 6 ure.

Van Kampen naar Arnhem en Keulen: Maandag, Donderdag en Zaterdag, des middags circa 12 ure.

Van Arnhem naar Dusseldorp en Keulen: Dinsdag en Vrijdag, des morgens ten 7 ure.

Van Keulen naar Arnhem, Kampen en Amsterdam: Dingsdag, Donderdag en Zaterdag, des morgens ten 10 ure.

Van Arnhem naar Kampen en Amsterdam: Dinsdag, Woensdag en Vrijdag, des morgens ten 6 ure.

Van Zutphen naar Kampen en Amsterdam: Zondag, Woensdag en Vrijdag, des morgens ten 8½ ure.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ

Dienst voor de Maand September 1843.

Van Rotterdam naar Arnhem: dagelijks des morgens ten 7 ure.

Van Arnhem naar Rotterdam: dagelijks des morgens ten 9½ ure.

Van Arnhem naar Emmerik, Keulen, Mannheim. dagelijks des namiddags circa 4 ure.

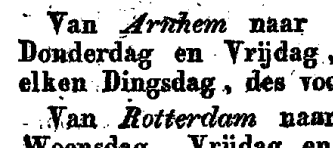
STOOMVAART

VOOR DEN

NEDER- EN-MIDDEN-ELAND

DUSSELDORPSCH

MAATSCHAPPIJ

Van Arnhem naar Rotterdam: elken Donderdag en Vrijdag, des morgens ten 9 ure.

Van Rotterdam naar Arnhem: elken Dinsdag, des voormiddags ten 10 ure.

Van Rotterdam naar Arnhem: elken Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, des morgens ten 6½ ure.

Van Arnhem naar Dusseldorp en Mannheim: Maandag, Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, des middags omstreeks 3½ ure.

Nadere informatiën bij de Agenten.

Arnhem, 1 September 1843.

C. W. BAAR

Waterhoogte te Arnhem.

Den 7 Sept. 2 El 1 Palm 4 duim; gew. Duim; 0

Te Arnhem, bij C. A. THEME, Boekverkoopster.